

rens Bemærkning om, at adskillige Ændringsforslag var kommet frem paa saa sent et Tidspunkt, at ikke alle Medlemmer havde kunnet faa Lejlighed til at overtænke dem, og han glædede sig da over, at der maaske kunde ske Ændringer ved tredje Behandling. Men i hvert Tilfælde tog Folketingsmanden for sit Vedkommende Afstand fra adskillige Enkeltheder i de stillede Ændringsforslag. Efter dette var det at vente, at der var kommet noget væsentligt nyt frem ved tredje Behandling i Folketinget, men det skete ikke. Der blev kun stillet to Ændringsforslag. Det ene var af det radikal-socialistiske Flertal om, at Landarbejderforbundet skulde træde i Stedet for Sygekassenævnet i Henseende til Ret til Indstilling af Repræsentanter i Arbejderforsikrings-Raadet; det andet var et Ændringsforslag af hele Udvalget, gaaende ud paa, at tegnede frivillige Forsikringer ogsaa skulde dække Ulykkestilfælde, som indtraf i vedkommendes Husholdning. Men saa faldt der ved Slutningen af tredje Behandling en Bemærkning fra den af mig nys nævnte Folketingsmand, Hr. Lambæk, om, at de ved anden Behandling rejste Indvendinger fremdeles bestod, men at man indenfor Mindretallet, hvortil ogsaa mine konservative Meningsfæller havde sluttet sig, ikke havde ment det rigtigt nu at rejse dem, men at lade Spørgsmaalene overveje i Landstinget. Efter dette er det ganske givet, at Lovforslaget maa underkastes en Udvalgsbehandling, for at vi nærmere kan prøve de omtalte Ændringsforslag, og efter Udtalelser af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) vil der jo fra hans Side, naar Forhandlingerne i Dag er sluttede, blive stillet Forslag om at underkaste Lovforslaget en Udvalgsbehandling. Det er egentlig godt, at man endnu ikke har afskaffet Landstinget, thi derved er der altsaa Mulighed for, at dette kan komme til at hjælpe til, at der kan blive større Enighed, end der tilsyneladende hidtil har været, om de fremsatte Ændringsforslag.

Siden den første Lov om dette Emne, Loven af 7. Januar 1898, blev givet og indtil nu, altsaa i Løbet af et Par og tyve Aar, har Rigsdagen vistnok beskæftiget sig 10 Gange med Ulykkesforsikringsloven, og man skulde da næsten tro, at efter saa meget Arbejde paa dette Omraade maatte man være kommet til et endeligt og fast Resultat. Selvefølgelig er vi ogsaa paa mange Punkter naaet til et saadant, men der er alligevel — det viser sig ogsaa denne Gang — adskilligt, hvorom der her-

sker divergerende Anskuelser, og det vil der maaske blive ved at gøre. Man ser det allerbedst deraf, at Lovforslaget, som det blev fremsat af Minister Stauning, kun rettede ved 20 Paragraffer, men i den foreliggende Form bliver der rettet ved 30 Paragraffer. Jeg synes, at det er et Tegn paa, at der stadig trods de mange Aars Arbejde er ikke saa lidt, der skal gøres. For dem, der kommer til Skade, er det jo til stor Gavn, at de Erstatninger, der ydes, er saa store som muligt, og dersom det ikke havde Ulemper, kunde man vel ogsaa meget snart blive enig om dem. Men med de forhøjede Dagpenge og øvrige Erstatninger følger forhøjede Præmier. Disse bliver ganske vist, som den ærede foregaaende Taler sagde, udredet af Arbejdsgiverne, men de bliver dog ikke afholdt som direkte Udgifter; det er kun Driftsomkostninger, som han overfører paa de Varer, som de forsikrede præsterer, og hvorved disse bliver dyrere og vanskeligere for Køberne at anskaffe. Det er, saa vidt jeg kan se, et Led i den Kæde, der stadig driver Priserne opefter. Nu siges det — jeg har hørt det saa ofte —, at disse forøgede Udgifter er for den enkelte saa smaa, at de virkelig ikke har nogen Indflydelse paa det hele. Men det er dog saa, at naar man forøger Driftsomkostningerne først for en, saa for en anden Vare, bliver det til syvende og sidst til Penge, som der maa regnes med, og som er medvirkende til at fordyre Varerne. Jeg kan ikke af Bemærkningerne til Lovforslaget og heller ikke af Folketingets Udvalgs Betænkning se, hvilken økonomisk Rækkevidde Loven vil faa. Under Forhandlingerne i det andet høje Ting blev det — det staar Sp. 2294 — antydet, at den vil fordoble Udgiften ved denne Forsikring, men fra anden Side er det blevet opgivet mig, at de foreslaaede Erstatnings-satser vil medføre en Præmiestigning af ca. 85 pCt. for Haandværk og Industri, 75 pCt. for Handel og 50 pCt. for Landbrug, idet der dog er tilføjet, at denne sidste Sats maa anses for at være for lav. Jeg har i Statistisk Tabelværk søgt at finde, hvad de samlede aarlige Præmier for Ulykkesforsikring andrager her i Landet, men dette Tal findes ikke. Der findes en Række udmærkede Oplysninger om Sagerens Antal, Erstatningsbeløb o. s. v., men om Præmiebeløbet er der ikke anført noget. Jeg har underhaanden faaet meddelt, at i Tiden fra 1. April 1918 til 31. Marts 1919 skal der være udredet i Præmier for Lovforsikringen — altsaa ikke den frivillige